

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 1061 E ex 1928.

Cătră Prea On. Oficii protopresbiterale și On. Oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Am observat, că se înaintează rapoarte, cătră Consiliul nostru eparhial, fără ca oficiile subalterne să se provoace la Nrul anterior al cauzei, ceea ce îngreunează înregistrarea și căutarea actelor necesare la rezolvirea rapoartelor ce intră aici.

Dreptaceea dispunem, ca pe viitor în toate rapoartele făcute în cauze, cari au un Nr. anterior al registrului Consiliului nostru eparhial să se facă provocare la acest Nr., căci la caz contrar vom fi siliți a lua măsuri în interesul bunului mers al serviciului de înregistrare al actelor.

Caransebeș, la 14 Februarie 1928.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Fățarnicie.

Prelegere din religie, de preotul Sinesiu Bistreanu

Tot celce se înalță să va smeri,
iar cel ce să smerește se va înalța

Iubiților! Voind eu cu deadinsul ca voi să înțelegeți vorba „fățarnicie”, avem să citim cu multă băgare de seamă asemănarea „Vameșul și fariseul”. Ascultați dar!

Doi oameni s’au suit în biserică să se roage, unul fariseu și altul vameș. Fariseul stând așa

se ruga, întru sine: „Dumnezeule, mulțămescu-ți, că nu sunt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepti, prea curvari, sau și ca acest vameș; postesc de două ori în săptămână, dau zeciuiala din toate câte câștig”. Iar vameșul de departe stând, nu vrea nici ochii săi să ridice la ceriu, ci își bătea pieptul zicând: „Dumnezeule, milostiv fie mie păcătosului!”.

„Zic vouă, că s’a pogorît acesta mai îndreptat la casa sa de cât acela; că tot celce se înalță se va smeri, iar cel ce se smerește se va înalța”. E o simplă istorisire a Mântuitorului, dar noi simțim înlăuntrul nostru o deosebită complăcere când o auzim cetinduni-se.

Ceva obișnuit, căci într’o zi de sărbătoare plecaseră și doi oameni la biserică, fie ca să se roage de Dumnezeu or să-l mulțumească, or să-l preamărească, așa cum de pildă fac și părinții voștri, când vin duminica la biserică.

Acești doi oameni, despre cari istorisește Domnul Hristos în pilda sa, nu sunt economi sau lucrători de pământ ca părinții voștri, ei își aveau lefteria, slujba lor, și adecă; unul era fariseu, iar celalalt vameș.

E drept, amândoi erau de acelaș neam, adecă ovrei; dar fariseul se socotia mai pe sus de ceilalți. Erau fariseii aceștia — o clasă privilegiată, cu deosebite drepturi și superioare altora, adecă se deosebiau de poporul de rând prin viața lor, și felul de trai al lor, precum și învățătura câștigată, căturari fiind, mai erau apoi și oameni cu stare, având pământ și parale. Apoi și croiul de viață a lor era deosebit, căci trăiau după anumite orândueli și legi

Vameșul încă era ovreu, dar neavând starea fariseului, se silea ca pe altă cale să-și câștige cele trebuitoare pentru trai și pentru aș croi o stare în lume. Știm că pe vremea lui Hristos pe pământ țara ovreilor era cucerită și tributară

Romanilor, și erau îndatoriți a plăti în tot anul o sumă de bani imperiului roman. Romanii ca să încaseze acești bani, făceau un fel de licitație și care înțibia mai mult avea și îndreptățirea a încassa dările. Astfel de oameni se numeau vameși, cari la rândul lor, ca să aibe și o leacă de câștig cereau dela țară sau popor mai mult decât era suma de licitație.

Și apoi știți, că pe celce cere nu-l poți iubi. Dar fariseii mai urau pe vameși, căci s'or pus slugarnici vrășmașilor lor, adecă Romanilor.

Acum că ne-am făcut asemănarea între sumețul fariseu și umilul vameș, că căutam a afla ce voință l-a condus pe Mântuitorul prin aceasta învățatură mult folositoare vieții noastre, adecă să contribue și ea la înălțarea noastră sufletească. Deci luați aminte.

Mântuitorul voește prin asemănarea: „Vameșul și fariseul“ să ne facă cunoscute piedecile și greumântele mai de căpetenie cari ne opăcesc înaintarea noastră în viața morală. Este adecă mulțămirea de sine și propria dreptate ce își rostește fariseul, iar astfel de însușiri mulți dintre noi le susțin de ale lor.

Vezi doamne, fariseului, îi plăcea d'a atribui altora însușiri rele, căci zicea: „Mulțumescu-ți Dumnezeule, că nu sunt ca ceilalți oameni, răpitori, nedrepti, precurvari...“. Da, el își luase vremea a numi pe rând pe toți acei greu învinuiți, ba e atât de sumeț că-și i-a voie a arăta și cu degetul spre vameșul present; „sau și ca acest vameș“, — de și acesta — stând departe de altar dovedia cea mcurată umilință, că era în casa de rugăciune. Și apoi tot fariseul se mai sloboade la cheltuială că începe cu pomelnicul propriilor sale fapte, cât bine face, că postește de două ori în săptămână, deși postol în zilele de săptămână nu era prescis, că la ovrei era prescis prin lege ca zile de post în decursul anului numai marile zile de împăcare cu Dumnezeu. Dar încă ceva ce credea că îi neapărat de lipsă pentru el, să pomenească, că; dă zeciuală din toate câte câștigă, adecă nu numai din cereale (grâu, seară și ș. a.) ci și din prăsila de vite ș. a.

Și mai că în acelaș fel ne purtăm și noi, că trăim gândim și vorbim cam asemenea cu fariseul. Suntem unii, cari prea sătui privesc spre semenii lor, — cari de altfel ar fi oameni de ajuns morali și onești, — zic, privesc ca la niște oameni într'adevăr certați cu buna voință și într'aceia își uită de propria lor datorință și în loc de a dovedi îndreptare și pocăință pornesc înainte în rătăcirea lor, pentrucă ar fi bine ca fiecare să o știe, că cine privește pururea spre greșelile — socotite de dânsul ca mai de sea-

mă — a altora, pe când ale sale propri le consideră de mici și neînsemnate. Cel ce are totdeauna în vedere propriile fapte bune și își nesocotește greșelile, n'are să ajungă vr'odată la adevărata căință, dela care depinde începutul unei noi vieți mai bune.

Să vorbim — întreacăt — de acei păgâni, cari urâsc pe Dumnezeu, cari în viața lor n'au înțales însemnătatea rugăciunei de dimineața și cea de seara, își rād de rugăciune când ne apucăm de prânz, cari nu cercetează, biserica și-ör uitat de împărtașenie. Iar apoi să ne cercetăm pe noi înși-ne, că oare îndeplinit-am acestea și dacă da, eram atenți pe ceea-ce rostim, și mergând la biserică dovedim evlavie și ne plecăm genunchele în adevărata frică de Dumnezeu.

Aud că cutare e supărat pe cei-ce înjură de Dumnezeu, și sermanul — își uită de injuriile ieșite din gura sa, fie pentru or-ce nimicuri; și iarăși altul se revoltă contra celor-ce se codesc și nu cercetează biserica și preste cei ce profanează ziua duminicei lucrând, și ei nu-și vād bârna din ochi, căci de și merg la biserică, acolo nu se poartă ouviincios.

Alții ne amintesc de cei-ce înjură pe părinții lor, ba unii îi și maltratează și aceia povestind dovedesc dispreț pentru atari copii denaturați; dar aceia să n'o uite că i-am observat adesea ce mutră urită arătau bătrânilor părinți ai lor, și auzisem cu propriile-mi urechi cum rostiau vorbe de ocară preste aceia. Ba cei mai mult — ei — și'n ținută dovediau cea mai condamnabilă necuviință. Aș mai avea să adaug, că sunt și d'aceia, cari nu simțesc doară iubirea fiască, că or neglijat (părăsit) a mai pomeni în rugăciunile lor pe răposatii lor părinți.

Știu să numesc pe unul, care își rāde de bețivi și certăreți, dar uită sermanul că însuși nesocotește postul, cumpătul și buna înțelegere în casă.

Alții au plăcerea a cărti împotriva unor tineri cu nume necinstit și despre niște fetișcane fără modestie și rușine, dar am convingerea, că însă-și nutresc gânduri neoneste și posed jocul frivol al pozelor trupești, cum rād de cu poftă la glume cu multe înțelesuri ș. a.

Unora le place a vorbi cu dispreț despre faptele tâlhărești ale altora, dar făr' a se gândi că în daraverile lor zilnice vin prea adesea ori în împotrivire cu a opta poruncă dumnezească.

În sfârșit unii șoptesc cu groază despre sperjuri (jurământ strâmb) și cărora le prevestesc triste urmări și cari să împotrivesc tericirei temporale și veșnice; iar tot în acel moment mint cu nerușinare și mărturisesc neadevăruri, cari apoi încă sunt în împotrivire cu sfințenia adevărului.

Și toate acestea dovedesc fudulie fariseică, arată că-s oameni fățarnici și că plutesc în duhul cel necurat și necuviincios al omului fățarnic din evanghelie, care pășește în front aproape de altar și privindu-să numai pe sine își uită de propriile sminteli, se silește ca scăzămintele altora se le străcoare prin sita controlului conștiinței sale. Și având fățarnicul voința de a cvalifica (prețui) și cele mai mici greșeli ale altora ca păcate uriașe, să nevoește de altă parte ca însușirile proprii — fie și rele — să le socotească de închipuite vârtuți.

Ei cred că dacă ici-colea se slobod la cheltueală, dând ceva de pomană, or tăcut minuni, rost mare, să consideră de mari binefăcători; și își uită că odinioară rostiau cu rodnicie cuvinte de ură, de vrajbă, înjurioase și clevetitoare, ofensând și calumniind.

Tot omul fățarnic, dacă împrejurările n'or permis ca dânsul să devină fruntașul și conducătorul mulțimei, el se consideră pe sine de modest și că modestia nu-i dă voie spre preamărare deșeartă; iar el bine obsearvă că'n inima sa și'n cugetul său e stăpânit de sumeție, nemodestie, scurt: la cucerit fățarnicia.

Fățarnicul, având esecptionalul noroc că n'a fost silit de neajunsurile vieții a lovi cu brațul în semenul său, el crede că posedă tăria de ași stăpâni pornirile pătimase; dar pentru aceea mulți o știu, cât e de dur cu servitörimea și cu membrii familiei sale.

Deci s'o știți că astfel de oameni prefăcuți sunt stăpâniți de fățarnicie. Noi însă să ne opunem cu toată voința contra acestei patimi, ca să nu ne covârșească, căci fățarnicia e un vrășmaș temut.

Priviți însă ce icoană ne înfățișează vameșul!

Stă departe de sfânta sfintelor, de altar, și îl aflăm în fundul templului și e atât de umil și de modest, că nici a privi la ceriu nu cutează, ci smerit își bate pieptul șoptind: „Dumnezeule, milostiv fi mie, păcătosul“.

S'o recunoaștem că numai oameni desăvârșiți nu suntem, și că debil e omul și aplicat spre greșele; d'aceea avem datorința ca în tot momentul și prin rugăciune să implorăm blândeța și mila Tatălui ceresc.

Să ne silim dar a cultiva în sufletul nostru modestia și umilința vameșului, ca prin acestea să câștigăm ascultarea și iubirea de părinți, supunerea și sinceritatea față de lege, să fim spornici în lucru, să părăsim mânia și pizma, să nu profesăm (folosim) minciuna și neomenia și să ne hotărîm cu stăruință a fi stăpâni pe slăbiciunile noastre, ca acestea să nu aibă prilej a se ridica și obraznici.

Căința umilă a vameșului s'o reinviem în noi pe fie care zi, ca astfel să nu dăm uitării ce suntem datori Facătorului Dumnezeu, precum și sufletului nostru.

În viața d'aici să fim umili ca vameșul, că sfârșitul ei cere sentința (hotărârea) din sf. evanghelie „Vameșul și fariseul“ rostită cu bun gând de Mântuitoriul, sfârșindu-o: „Zic vouă, că s'a pogorât vameșul mai îndreptat la oaste sa — de cât fariseul; că tot celce se înalță se va smeri, iar celce se smerește se va înalța“.

Var, 15/28 Decemvrie 1922.

Idealul creștin.

Nizuința continuă a omului e, de a lua drumuri noi. Lupta încontinuu pentru triumful Binelui. Mijloacele pe cari le întrebuintează sunt diferite, unele mai accesibile ființei sale, altele de o duritate revoltătoare.

Ființa umană așa cum e constituită, conform facultăților superioare, de intelect, sentiment și voință, are un scop în viața aceasta efemeră. Există un dor de viață și o realizare a actelor celor mai sublime, dar sublimul e atins numai atunci când vibrează unison fibrele senzibile ale sufletului. Și'n acest sublim e atâta lirism și tragedie, încât arareori ne putem ridica până la concepția superioară a vieții: *armonia ființei și a Universului*.

De mii de ani gândirea umană, nu face altceva decât să contemple problemele cele mai de seamă ale acestei lumi, generații, dearândul studiază tainele naturii, pentruca să desprindă o particulă mică din marele mister al lumii — și cu toată via noastră voință de a cunoaște totul, rămâne mult neînțeles, suntem prea slabi pentruca să găsim ultima cauză a lumii — atunci când credem că am ajuns la apogeul cunoștințelor, vine mâna nevăzută a *Ursitei* și ne umilește...

Totuși avem un dor necontenit, o preocupare continuă după un lucru neobișnuit pe care nu-lizăm și pentru realizarea căruia lupti zilnic, sunt clipele cele mai zburcimate și elanul cel mai mare pe care elitele caută să-l atingă: *idealul*.

Idealul variază după timp și oameni. Unul din cele mai subline, e și *idealul creștin*, adică o perfecționare creștinească pe care caută să o atingă omul zilelor noastre.

Idealul creștin e avântul eroic și efortul omului credincios de a se conforma într-o toată sublimitate învătăuri ale Domnului nostru Iisus Hristos.

Acest ideal a răsărit în urma stingerii lumii antice, atunci când statuiele zeilor au dispărut, farul dela Răsărit a fost o nouă călăuză sufletelor obidite. A trebuit multă luptă până când s'a infripat Creștinismul: Roma Cezarilor a fost sfidată prin apariția lui Hristos, care prin *Sublimitatea* Sa a întronat *impărăția dragostei eterne*. Această dragoste a prins rădăcini în omenire.

Idealul creștin nu consistă numai în înțelegerea normelor creștine, mai ales în simțirea și trăirea acelor principii de înaltă morală și de viață sănătoasă. Cât e de greu să ajungi până la datoria supremă a înțelegerii vieții cerești? E greu de aceea, pentru că la fiecare pas te răpește zgomotul lumii și legea variațiilor...

Istoria religiilor ne spune, că ntotdeauna au existat puteri noi, cari au redat omenirii pacea mult dorită — o credință puternică a putut schimba mentalitatea atâtor oameni îndrăgiți numai de egoism cras și materialism brutal și această credință repede a prins rădăcini, devenind crezul lumii ușoare. Atunci a apărut un nou ideal, cu noi tendințe și aspirații sublimе: *idealul mântuirii sufletului omenesc, sau idealul creștin*. Creștinismul a devenit azi o nouă biruință și o asanare morală a vremurilor noastre, el e scânteia care aprinde inimile atâtor suferinzi, nutrindu-le speranța Binelui, amintindu-le înc-o dată, că mai există o *lume Cerească și o dreptate Dumnezească*.

Idealul creștin să ne fie icoana sufletească a tuturor, să fim însetați de el, să ne luptăm pentru înfăptuirea lui!

C. RUDNEAN.

Păstorule și Mielule...

*Păstorule și Mielule
Christoase Dumnezeule,
A Toate Creatorule,
De chinuri Salvatorule,
Cobori la noi privirile
Întoarce-ți, iarăș, milele
Și ne'mbinează firile;
Să stângem desbinările
Să rumpem cu ocările
Din toate adunările...
Să poete dușmăniile
Să renuiem frățile,
Să rădă bucuriile;
Și, dă-ne, iar silințele,
Și ndrumă toate mințile,
Să și apere credințele,
Și datini-strămoseștile
Prin văi și munți, Tu, creștile.
Și raiului fereștile
Deschide-le, când zorile
Zimbesc în toate florile,
Și-ți cântă Sărbătorile
Ție Învingătorule,
Păstorule și Mielule,
Christoase Dumnezeule!*

Alexandru Munteanu al lui Vasile
protopresbiter.

ȘTIRI

Locale. În Dumineca fiului rătăcit a predicat în catedrală, diaconul episcopesc Teodor Roșca. În legătură cu sf. Evanghelie a zilei, a arătat nemărginita îndurare a lui Dumnezeu față de noi păcătoșii. Fiecare om poate reveni în casa Părintelui Cereșc, aducându-și aminte că „Dumnezeu nu voește moartea păcătosului ci ca să se întoarcă și să fie viu“.

Sâmbătă în 11 cor. s'a constituit noul comitet al „Societății Naționale de Crucea Roșie“ filiala Caransebeș. După ce fosta presidentă D-na Elena Dr. Cioloa, după o muncă laborioasă de opt ani în direcțiunea aceasta, și-a dat abdicerea, a fost aclamată ca prezidentă D-na Luța Dr. Morariu, iar ceilalți funcționari au fost aleși în felul următor: *vice președinți*: Friederik Pauck, Valeria Orzescu, Sidonia Dr. Dragu, și Leontina Pătrășcanu; *secretari*: Teodor Roșca, și Atena Carp; *casieră*: Elena Neamțu; *censori*: Mărioara Dr. Lăbonțiu și Ioan Penția.

Dorim acestui nou comitet, cu scopuri atât de umanitare, spor la muncă.

Luni seara în 13 cor. ora 6 p. m. seria conferințelor dela liceul nostru, a fost continuată de Dnul prof. univ. I. Dragomir, care desvoltă cu abilitate subiectul „Temeiurile istorice și demografice ale acțiunii Rothermeer“. Conferențiarul tratează științificește un subiect de actualitate. Arată cum au reușit unгурii să atragă în mreaja lor pe influentul lord Rothermeer. Face o expunere sumară a începutului acțiunii lui Rothermeer prin publicarea într'o gazetă londoneză a cauzei unгурilor cerând rectificarea tratatului dela Trianon. La propunerea lui Rothermeer unгурii au imaginat o hartă rothermeriană pretinzând pentru ei, cele două blocuri unгурești cari după ei, locuiesc în Ardeal și Banat. Aceste pretențiuni ale unгурilor au fost dovedite de Dl. prof. univ. cu argumente puternice ca fiind utopice atât din punct de vedere geografic și istoric, cât și din punct de vedere al intangibilității tratatelor de pace.

Mulțămită publică. Subscrisul, în numele Consiliului parohial din Fărășești, aduc vii mulțumiri Dlui Ioan Balogh, notar în Curtea, precum și Dlor consilier ai comunei politice din loc, pentru un nou dar de 1000 Lei (una mie), ce ne-au dat la zidirea bisericii celei noi, care încă nu e terminată deplin, cerând dela mult înduratul Dumnezeu, să-i bine cuvinteze și să-i ferească de toată întâmplarea rea!

Fărășești, 12 Februarie 1928.

Nicolae Gherga, preot

Polonezii la ortodoxism. Din Varșovia se anunță că la Colomeea 380 intelectuali ucraineni au trecut dela confesiunea uniata la biserica ortodoxă. După solemnitatea convertirii, s'a săvârșit slujba religioasă în ritul ortodox. Au mai trecut la biserica ortodoxă și numeroși țărani catolici din Bialostok.

Unguri au încercat să facă un compromis.

Lakatos, reprezentantul juridic al optanților unguri, a declarat unui reprezentant al ziarului „Pesti Naplo, că juristul Egry, avocatul optanților, s'a întâlnit la Paris cu dnul Titulescu și a încercat să negocieze un compromis, dar fără rezultat. Astfel rămâne numai să se aștepte decizia Consiliului dela Geneva.

Un evreu care se dă drept Mesia în Palestina. De curând un tânăr evreu care locuia într'o colibă în nordul Ierusalimului, trece drept „Mesia“ întrucât i se atribuiă diferite minuni. Una din discipolele cele mai înflăcărâte ale tânărului îi procura alimente. Părinții acesteia din urmă neputând s'o facă să renunțe la apostolatul ei, au declarat-o de mentă. Cazul acesta a produs o vie agitație populară și zilele trecute, o mulțime de evrei persani au izgonit pe tânărul evreu din coliba sa. Poliția a trebuit să-l aresteze, spre a-l feri de furia populației.

Reîntoarcerea celor rătăciți. În comuna Iablona din județul Bălți, au revenit la ortodoxie 50 familii de bapțiști. În comuna Cuvin, jud. Arad, s'au reîntors în sânul bisericii noastre 7 familii de penticostaliști.

O nouă invențiune. Un american a izbutit să construiască aparatul care preface căldura solară în curent electric. O societate de capitaliști va pune în practică invenția.

AVIZ!

Adunarea Generală a Comunității Școlare dela Gimnaziul de Fete din Caransebeș a fost convocată pe ziua de 26 Februarie 1928 (Duminică) la oarele 11^{1/2} (după sf. liturgie) în sala de învățământ a cl. a IV-a.

La ordinea de zi:

1. Gestiunea exercitiului 1927.
2. Bugetul pe exercitiul 1928.
3. Alegerea noului Comitet pe 4 ani (până la 31 Decembrie 1931).

On. părinți ai elevelor noastre ca membri și prietenii școlii sunt rugați a participa în număr cât posibil de mare la această adunare cu atât mai vătos, că, dacă numărul regulamentar (mai mult de $\frac{1}{2}$ din numărul membrilor) nu s'ar întruni de data aceasta, Duminica viitoare, (în 4 Martie) Adunarea Generală se va ține fără consideratie la numărul celor întruniți:

Ienache Ionescu
președinte.

Elena Neamțiu
secretară.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința Ofițerilor de rezervă din raza Cercului de Recrutare Caransebeș, că în conformitate cu art. 62 bis din Regulam. Mobilizării în cursul lunii Martie a. c. sunt obligați a se prezenta în persoană sau a trimite prin poștă pentru viză Carnetul Model E¹ ce-l posedă fiecare Ofițer de rezervă.

Cei ce nu se vor conforma, vor trage consecințele art. 224 bis din C. J. M. fiind ca infractori.

Comandantul. Cerc. de Recr. Caraș
Colonel, Bersan
Șeful Bir. Mob. Căpitan Delcea

Mulțumită publică.

Cu tristul prilej al trecerei din viață a mult iubitului nostru tată, frate, socru, bunic și unchiu

Preotul Florea Suru

mulțumim tuturor cari prin condoleanțele lor ne-au mângăiat în durerea noastră.

Mulțumim îndeosebi; P. S. Sale Arhiereului nostru Filaret Musta, On. Direcțiunii a Acad. teologice, On. cler slujitor, studenților teologi, prietenilor, cunoscuților, precum și întregului public asistent, care a luat parte la ultimul onor pământesc, dat neuitatului nostru defunct.

Caransebeș, la 12 Februarie 1928.

Familia Suru.

CONCURSE.

Pe baza ord. Ven. Cons. eparhial Nr. 4523 B. 1927 de ddo 29 Decembrie 1927 se descrie concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia a II-a, înființată din nou de cl. II-a din Vărădia, protopresbiteratul Oravița, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente :

1. Una sesiune parohială constatătoare din 4 jug. Salcoveț 1^{1/2} jug. Ilișteu 4 jug. Poenele mari 4 jug. Poiana flămândă 3 jug Livadă 600 st. Grădina în deal 16 jug. Rovină 1 Intravilan.

2. Stola și birul uzitat.

3. Preotul ales are locuință în natură.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită cererile lor conform regulamentului pentru parohii adresate Consiliului parohial din Vărădia prin Prea Onoratul Oficiu protopresbiteral din Oravița.

Recurenții sunt poștiți a-se prezenta în sfta biserică în vre-o Duminecă sau sârbătoare spre a-și arăta desteritatea în tipic cântare și oratorie, însă numai cu încuviințarea prealabilă a protopresbiterului tractual și nici de cum în ziua alegerii.

Vărădia, din ședința extraordinară a consiliului parohial ținută la 3 Ianuarie 1928.

Cusman Jianu
președinte.

Iosif Cipu
notar ad. hoc.

În conțelegere cu Prea On. Oficiu protopresbiteral Virgil Musta protopresbiter.

2—3

Nr. 121 B. ex 1928.

Acest concurs se publică cu aceea, că retribuțiunile dela stat se vor încuviința numai după ce On. Ministerul Cultelor și Artelor va fi recunoscută această parohie.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial ținută la 27 Ianuarie 1928.

Episcopul Diecezan :

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Pentru îndeplinirea parohiei de clasa II (doua) din comuna Cebza, Protopopiatul Ciacova devenită vacantă prin moartea preotului Paul Cimponeriu urmată în 7 Decembrie 1927 se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“

Emolumentele împreunate cu acest post sunt :

1. Una sesiune parohială în „Seliște“ constatătoare din 30 jughere cad. și 252 st. □.

2. Un intravilan cu extenziunea de 1200 st. □.

3. Stola uzitată.

4. Comuna bisericască se obligă să pună la dispoziția preotului casă parohială potrivită în termen de 2 ani în schimbul intravilanului de sub 2.

Alegându-l preot e obligat a suporta impozitele și contribuțiile publice împreunate cu dotația preotească și să respecte drepturile văduvei preotese Marta Cimponeriu

Competenții la acest post i-și vor înainta cererile regulamentare de concurs Prea On. oficiu protoprezbi-

terial din Ciacova și cu autoirzarea protopopului sunt invitați a se prezenta, în sfta. Biserica pentru a-și arăta desteritatea în oratorie și ritualul bisericii.

Cebza, la 19 Dec. 1927.

Gheorghe Treta
președinte.

Bosică
notar.

În conțelegere cu mine : Augustin Ghilezan protopresbiter.

Nr. 5746 B. e x 1927

1—3

Acest concurs se publică cu aceea, că — în baza aliniatului ultim din § 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo la 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 1553 B, ridicat la la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a. dotațiunei preotești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută la 27 Ianuarie 1928.

Episcopul diecezan :

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Pentru întregirea postului de paroh la parohia de cl. III din Sudriaș — tractul Făgetului devenită vacantă prin decedarea parohului Antoniu Anghel, să publică concurs în „Foaia Diecezană“ cu termen de 30 zile.

Emolumente :

1. Una sesiune par. de 40 jugăre de pământ parte arător, parte fânaț.

2. Un intravilan de 1 jugăr.

3. Stola și venitele obicinuite.

4. De locuință se va îngriji preotul — nefiind casă parohială ; și are să plătească toate dările după pământul ce-l folosește.

Doritorii de a ocupa acest post au. să-și trimită rugățile conform normelor din vigoare Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral din Făget adresate Consiliului parohial din Sudriaș, și să se prezinte în sf. biserică într'o Duminecă ori sârbătoare spre a-și arăta desteritatea în cântări, tipic și oratorie, dar nu în ziua alegerii.

Sudriaș, la 1 Octomvrie 1927.

Ioan Ciurescu
not. cons. parohial

Petru Lascu
adm. par. preș.

În conțelegere cu mine : Sebastian Olariu protopresbiter în Făget.

Nr. 4643 B. ex 1927.

Acest concurs se publică cu aceea, că — în baza aliniatului ultim din § 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie 1914 și resp. 12 Aprilie 1914 Nr. 1553 B, ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — să enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a. dotațiunei preotești.

Caransebeș, din ședința Cons. eparhial ținută la 27 Ianuarie 1928.

Episcopul diecezan :

Dr. Iosif Tr. Badescu.

1—3

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan ddo 5 Martie Nr. 984 B. ex 1924 se escrise din nou concurs pentru ocuparea postului de capelan temporal cu drept de succesiune pe lângă parohul Dămian Popescu din parohia de clasa II. din Ofcea protopresbiteratul Panciovei, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. $\frac{1}{3}$ parte din sesiunea parohială constatatoare din 72 jugăre, ceia ce face 24 jugăre parte arătură parte fânețe.

2. $\frac{1}{3}$ parte din stolă și alte venituri accidentale.

3. $\frac{1}{3}$ parte din bir.

Dările, $\frac{1}{3}$ parte le solvește capelanul ales.

Capelanul ales are a-se îngriji de locuință (cortel).

Concurenții sunt poftiți a se prezenta în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în oratorie, cântare și rituali, cu prealabila încunoștințare a Prea Onorat. Domn protopresbiter concernent, dar nici decum în ziua alegerii.

Recursele ajustate conform Statutului organic și Regulamentului pentru parohii, adresate comitetului parohial, să se înainteze Prea Onor. Oficiu protopresbiterat ort. român în Satul nou (Banat Novoselo) S. H. S.

Ofcea din ședința comitetului parohial ținută la 27 Noemvrie 1927.

1—3

Comitetul parohial.

În contelegere cu mine: Ioan Murgu, protopresbiter.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 113 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din lege LX. din 1881: și în baza art. 19 din legea XLI. din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2943/1926 efectuându-se execuțiunea la 14 Februarie 1927 în favorul urmăritorului Antonie Stan din Ohababistra reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de Lei 3091 bani — capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedestraste cari s'au prețuit în 9000 Lei — bani și anume: 1. Una vacă roșie cu alb, 2. Una armă de vânat cal. 16 se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 1077/1927 G. a Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 3091 Lei — bani capital, cu 12% interese din 28 Iulie 1926 și spesele de 1839 Lei 20 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 22 Februarie 1928 la orele 3 p. m. în comuna Ohababistra la locuința urmăritului și toți aceia cari au voe de a cumpăra

sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus în art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX. din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 23 Ianuarie 1928.

Portărel: M. Guran

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 522 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881: și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3184/1926 efectuându-se execuțiunea la 16 Iunie 1927 în favorul urmăritorului Ioan Bălc din comuna Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle din Caransebeș pentru suma de Lei 2965 bani — capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedestraste cari s'au prețuit în 5000 Lei — bani și anume: Una oglindă de toaletă cu oglinzi de cristal se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 3611/1927 G. a Judecătoriei mixte din Caransebeș pentru încasarea pretenziunii de 2965 Lei — bani capital cu 12% interese din 10 August 1926 și spesele de 1488 Lei 30 bani staverite până în prezent se fixează termenul de licitație pe ziua de 25 Februarie 1928 la orele 4 p. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar, și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației sau mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881; deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 23 Ianuarie 1928.

Portărel: M. Guran

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 380 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărei pe lângă Tribunalul Caransebeș, în urma art. 102 din legea LX din 1881: și în baza art. 19 din legea XLI din 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătoriei urbane din Timișoara de sub Nr. 12.535/1926 efectuându-se execuțiunea la 20 Septembrie 1926 în favorul următorului Eugen Németh din Timișoara reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle pentru suma de Lei 20.000 bani — capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 30.000 Lei — bani și anume: Una mașină de burghiat și una mașină pentru strung fier se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Nr. 4046/1926 G. a Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 20.000 Lei — bani capital cu 12% interese din 1 August 1926 și spesele de 3549 Lei — bani staverite până în prezent se fixează termenul de licitație pe ziua de **24 Februarie 1928 ora 10 a. m. în comuna Caransebeș la locuința următorului și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu aceea observare, ca mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.**

Intrucât mobilele supuse licitației sau mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 5 Ianuarie 1928.

Portărel: **M. Guran****Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș**

Nr. 714 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărei pe lângă Tribunalul din Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19. din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5419/1925 efectuându-se execuțiunea la 15 Septembrie 1927 în favorul următorului Dr. Iosif Horvath domiciliat în Caransebeș pentru suma de Lei 500 — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 5500 Lei — bani și anume: 1. Una junincă roșie cu alb 2. Cinci clăi de fân se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Nr. 5822/1927 G. al Judecătoriei mixte din

Redactor responsabil: Nicolae Cornean

Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 500 Lei — bani capital, cu 10% interese din 8 Decembrie 1925 și spesele de 539 Lei 40 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de **22 Februarie 1928 la orele 10 a. m. în comuna Bolvașnița la locuința următorilor și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.**

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 23 Ianuarie 1928.

Portărel: **M. Guran.****Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș**

No. 768 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărei pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea XLI din 1908 prin aceasta public, că conform deciziei judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1312/1927 efectuându-se execuțiunea la 27 Septembrie 1927 în favorul următorului Dr. Iosif Horvath din Caransebeș pentru suma de Lei 350. — bani capital și acces. mobile sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 5100 Lei — bani și anume: 1. Do porci tineri de un an, 2. Una clăie fân, 3. un butoi de 500 litri se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Nr. 6491/1927 G. a Judecătoriei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 350 Lei — bani capital, cu 10% interese din 26 Februarie 1927 și spesele de 676 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de **20 Februarie 1928 la orele 3 în comuna Rueni la locuința următorilor și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.**

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 23 Ianuarie 1928.

Portărel: **M. Guran.**

Tiparul și editura Tipografiei diecezane în Caransebeș.